

Р Е П У Б Л И К А Б и Л Г Р И Я

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

София, 22 юни 1995 година

Конституционният съд в състав:

Председател: Асен Манов

Членове:	Младен Данаилов	Иван Григоров
	Милчо Костов	Пенчо Пенев
	Цанко Хаджистойчев	Тодор Тодоров
	Станислав Димитров	Александър Арабаджиев
	Николай Павлов	Георги Марков

при участието на секретар-протоколиста Силвия Василева разгледа в закрито заседание, проведено днес, конституционно дело № 16/1995 г., докладвано от съдията Цанко Хаджистойчев.

Делото е образувано по искане № 100-17-10 от 14.06.1995 г. на 50 народни представители от 37-о Народно събрание за установяване на противоконституционност на Закона за ратифициране на Споразумението между правителството на Република България и правителството на Руската Федерация за сътрудничество в областта на превантивната дейност за предотвратяване и намаляване на последствията от

от промишлени аварии, катастрофи и стихийни бедствия и ликвидирането на последствията от тях /ДВ, бр.31 от 4 април 1995 г./.

Твърденията са, че Споразумението ратифицирано с посочения закон е в противоречие с чл.84, т.11 от Конституцията. Освен това се поддържа, че законът е бил приет без да са били спазени изискванията на чл.81, ал.1 от Конституцията. Според искането той е приет без да са присъствуvalи повече от половината от народните представители, като "в действителност те са били по-малко от половината /не повече от 114/", поради което не може да се счита за приет.

Конституционният съд е сезиран за първи път с искане за установяване на несъответствие с Конституцията на ратифициран международен договор. Производството е във фазата по допускане на искането. Срещу допустимостта могат да бъдат направени някои възражения. Ратифицираният договор влиза в действие, то е извън сферата на вътрешното право и преустановяването му може да доведе до ангажиране на международната отговорност на държавата. Привържениците на тезата за недопустимост се аргументират и с наличието на разпоредбата на чл.149, ал.1, т.4 от Конституцията, което означавало, че е изключен последващият конституционен контрол върху тези договори.

Въпросът за допустимостта на искането заслужава особено внимание. Конституционният съд намира, че преди да се

произнесе по него е уместно да има становището на заинтересуваните страни. Заинтересувани страни са : Народното събрание, Президентът, Министерският съвет и Министерство на външните работи.

Ето зашо по тези съображения и на основание на чл.18, ал.2 ЗКС Конституционният съд

ОПРЕДЕЛИ :

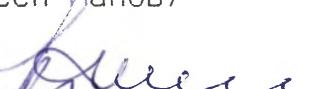
Конституира като заинтересувани страни по делото Народното събрание, Президента, Министерския съвет и Министерство на външните работи, като им се дава възможност в 14-дневен срок да представят писмени становища по допустимостта и съществото на искането.

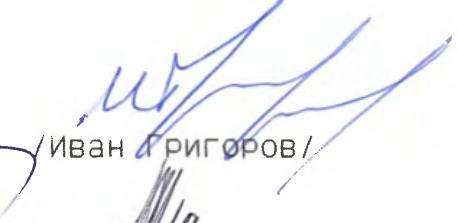
Препис от определението да се изпрати и на подателите на искането чрез народния представител Владимир Николов Николов с уведомление, че в същия срок могат да представят допълнителни съображения в подкрепа на искането, вкл. и по въпроса за неговата допустимост.

Председател:

/Асен Манов/

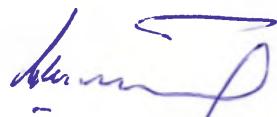
Членове:

/Младен Данаилов/

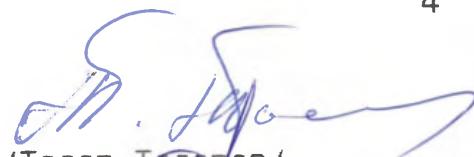

Иван Григоров/

Милчо Костов/

Петко Петев/

/Шанко Хаджистойчев/

/Тодор Тодоров/

/Станислав Димитров/

/Александър Арабаджев/

/Николай Павлов/

/Георги Марков/